

вартості, яка витрачалась в період збиткової роботи, має дорівнювати масі вартості, яку отримуватимуть в період прибуткової роботи. Якщо пропустити окремі математичні доведення, то спрощено можна сказати, що для обґрунтування ефективності треба досягти виконання таких умов:

$$M_1 \leq M_2, \quad (6)$$

де M_1 і M_2 – “моменти вартості” збиткового і прибуткового періодів, економіко-математичний зміст цих показників полягає в тому, що їх значення відповідає площі штрихованих фігур, які знаходяться під графіком функції життєвого циклу продукції.

Запропонований метод обґрунтування ефективності інвестиційного (концесійного) проекту відрізняється від традиційного тим, що основну увагу зосереджує не на обґрунтуванні значень показників дисконтування (ставки дисконту і терміну приведення тощо), а на безпосередньому моделюванні цього процесу. Тобто ефективність визначається як логічне дослідження побудованої моделі. Без сумніву, що для застосування цієї методики у різних галузях необхідно враховувати їх особливості, які мають закладатись у базову модель життєвого циклу продукції.

1. Скворцов І.Б. Ефективність інвестиційного процесу: методологія, методи і практика: Монографія. – Львів: Видав. НУ “Львівська політехніка”, 2003. – 312 с. 2. Арапов О.С. Оцінювання інвестиційного потенціалу підприємства / Автореф. дисертац. канд. економ. наук, Хмельницький, 2012. – 20 с.

ШЛЯХИ АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В РЕГІОНАХ

Химич О.В.

Національний університет «Львівська політехніка»

Одним з актуальних напрямів дослідження шляхів активізації інвестиційної діяльності в регіоні є складання інвестиційних карт. Необхідність створення інформаційної системи для інвестора у вигляді інвестиційної карти пов'язана і з попитом на інформацію, детермінованим якісними характеристиками і властивостями самої інформації в карті, її призначенням, змістом, можливістю застосування та ін.

Метою дослідження є активізація інвестиційної діяльності в регіоні шляхом використання інвестиційних карт.

Інвестиційна карта спрямована на надання допомоги інституціям, які створені для активізації інвестиційної діяльності, стимулювання вкладення капіталу у певні пріоритетні галузі, виявлення потенційних інвесторів в тому чи іншому секторі, а також на визначення можливостей для двосторонніх інвестицій. Інакше кажучи інвестиційна карта – це сучасний інструмент інформування інвестора про ресурсний потенціал країни і її регіонів. Інвестиційна карта поєднує в собі статистичні дані про надходження іноземних інвестицій, інвестиційні проекти та пропозиції, діяльність суб'єктів господарювання, регіональні переваги. Зручність її в тому, що інформація зібрана в одному місці, має спільну структуру, візуалізовану і представлена статистичними даними [1, с. 300].

Інвестиційна карта включає інформацію, яка має повністю розкрити всю інформацію про регіон, про його інвестиційні проекти, господарську діяльність, стан та перспективи. Інвестиційні карти призначені для інформатизації інвесторів, активізації інвестиційної діяльності, формування пріоритетних напрямів розвитку та розкриття інвестиційного потенціалу регіону. Тому функціями інвестиційної карти є інформування інвесторів, стимулювання інвестиційної діяльності та сприяти формуванню довгострокових стратегій розвитку регіонів.

Розробка інвестиційної карти має відбуватися відповідно до таких принципів:

- достовірності інформації;
- інформативності або повноти і придатності інформації для користувача – інформація, яка наводиться в інвестиційній карті має відображати всі аспекти інвестиційної діяльності та давати відповідь інвестору на основні його питання щодо стану та перспектив інвестування;
- оперативності – оновлення інформації швидко та якісно, з урахуванням змін та особливостей інвестиційної діяльності в регіоні;
- розповсюдженості – інвестиційні карти мають бути розроблені перше у паперовій формі і потім у електронній версії, яка викладається в Інтернет-ресурсі;
- структурованості – інвестиційна карта має складатися зі структурних інформативних блоків інформації для інвестора;
- логічності та послідовності – інформація має логічно викладатися та у послідовності, яка відображена у структурі інвестиційної карти;
- наочності – візуалізація інформації для інвестора.

Інвестиційна карта обов'язково має містити регіональні мультіплікатори видатків, ступінь інформативності яких важко

переоцінити. Адже чим вищим є значення регіонального мультиплікатора, тим більше підстав мають органи влади для позитивного вирішення питання про розміщення в даному регіоні державних інвестицій і створення особливо сприятливих умов для приватного інвестування.

Формування інвестиційної карти регіону важливий, але водночас і складний процес. Для її створення необхідно вивчити інвестиційну привабливість кожного регіону, проаналізувати сучасний стан та напрями інвестиційної діяльності, визначити перспективи розвитку та ресурсний потенціал регіону, привабливі умови для інвесторів тощо. Такий процес може реалізуватися лише за наявності тісних взаємовідносин між різними гілками влади.

Отже, цінність формування інвестиційної карти для потенційного інвестора важко переоцінити. Інвестиційна карта регіону є потужним та важливим інструментом неупередженої та прозорої діяльності органів місцевого самоврядування із залучення інвестицій, іноземних чи вітчизняних. Для максимальної ефективності впливу на потенційного інвестора розміщеної в ній інформації акцент необхідно робити на конкурентних перевагах регіону, принциповій відмінності його від інших, тих унікальних характеристиках, які можна знайти лише тут.

1. Химич О. В. Основи формування інвестиційних карт / О. В. Химич // Науковий вісник Національного лісотехнічного університету України : зб. наук.-тех. праць. – Львів, 2013. – Вип. 23.7. – С. 295–302.

ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ФІНАНСУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

Білик О.І., Шкільня В.Л.

Національний університет "Львівська політехніка"

Рівень соціального забезпечення населення є індикатором ефективності соціально-економічного розвитку держави. В Україні основною фінансування соціальної сфери є використання страхових механізмів, які формують фонди соціального страхування. Основним принципом соціального страхування є обов'язковість здійснення страхових відрахувань шляхом сплати єдиного соціального внеску з заробітної плати працівників, а також з фонду оплати праці. Проте соціальні наслідки політико-економічної кризи у державі негативно відображаються на фінансуванні фондів соціального страхування,